

ГРОЗДАНА.

Азъ съмъ мислила, че слънцето захожда сека вечеръ въ морето.

УЧИТЕЛКА.

Слънцето секога грѣе, драга. То заходи отъ насъ и го вече не видимъ, но въ сѣщо врѣме то изгрѣва за Американскыя народъ, който го тогава вижда. Старитѣ хора не познавахъ Америкъ; тѣ не знаехъ, че земята е като кълбо, и че е населена свадемъ на около, както щѣ ви покажъ да видите на еднѣ сферѣ (глобусъ).

ГРОЗДАНА.

Учителко драга, мигаръ тѣзи, що живѣятъ подъ глобуса ходѣтъ съ нозѣ на горѣ, а съ главѣ на долѣ? Защото ако пробіемъ глобуса, нозѣтѣ имъ щехъ да се срѣцнатъ съ нашытѣ.

УЧИТЕЛКА.

Истина е, че нозѣтѣ имъ щехъ да се срѣцнатъ съ нашытѣ, но туй имъ не прѣчи нищо, та да имѣтъ нозѣтѣ си, както нашытѣ, наземъ, а главѣтѣ си обѣрнатѣ къмъ слънцето; земята е като еднѣ малкѣ топкѣ, ядра като орѣхъ, затворена въ еднѣ голѣмѣ топкѣ, ядра като тази одаѣ, която е небето. Прѣдложете си, че тази малка топка се държи на въздухъ по срѣдъ тази одаѣ, и че има на ней еднѣ муха отъ горѣ, а друга муха отъ долѣ, не е ли истина, че тѣзи двѣ мухы щехъ да имѣтъ сека еднѣ главѣтѣ си обѣрната къмъ голѣмѣтѣ топкѣ, която е небето? Земята е обиколена отъ небето, каквото жьлтѣкѣтъ